

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **V. M.**, zast. JUDr. Robertem Lososem, advokátem, se sídlem Plzeň, náměstí Republiky 3, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor provozu silničních vozidel, se sídlem Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.9.2010, č.j.: 87/2010-160-PPZŘ/3,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru provozu silničních vozidel ze dne 30.9.2010, č.j.: 87/2010-160-PPZŘ/3 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Roberta Lososa, advokáta.**
- III.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 13.5.2009 č.j.: DSH/5516/09 ve věci udělení pokuty fyzické osobě V. M., IČ 62626353, se sídlem U Hřiště 594, Chotěšov, ve výši 50.000,- Kč za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 56 odst. 2 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb.

V odůvodnění odvolací orgán uvedl, z jaké spisové dokumentace vycházel a co z ní zjistil, resp. zrekapituloval průběh správního řízení. K námitce, že zápis v protokolu o kontrole dne 10.2.2009 neodpovídá skutečnosti a je zmatečný uvedl, že tuto námitku svým

podpisem na uvedeném protokolu vyvrací samotná provozovatelka akreditovaného školicího střediska. Proti zápisu pak podle odvolacího orgánu mohla provozovatelka akreditovaného školicího střediska podat námitky.

Dále odvolací orgán uvedl, že v době seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí byly k dispozici všechny dokumenty, podle kterých Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodoval. Právní zástupce provozovatelky akreditovaného střediska navrhoval provedení důkazů ohledně přítomnosti pana Ing. K. M. na školení dne 10.2.2009. Podle § 52 zákona č. 500/2004 Sb. není správní orgán návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Z důkazů, podle kterých se Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodoval, je podle odvolacího orgánu zřejmé, že dne 10.2.2009 pravidelné školení řidičů pan Ing. K. M. neprováděl.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že prvoinstanční rozhodnutí není s právními předpisy v rozporu.

Žalobkyně v žalobě tvrdila, že obě rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná a nepřezkoumatelná.

Měla za to, že správní orgány porušily § 3 zákona č. 500/2004 Sb. Odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného je dle jejího názoru velmi stručné a pouze uvádí, že zápis protokolu o kontrole z 10.2.2009 je přezkoumatelným a věrohodným důkazním prostředkem bez ohledu na jeho obsah proto, že jej bez bližších námitek na místě provozovatelka podepsala. V souladu s odvolání podle žalobkyně však z tohoto zápisu nevyplývá, že v době kontroly byla přestávka ve výuce, naopak je z něj zřejmé, že odborně způsobilá osoba Ing. K. M. prováděla školení řidičů v rozmezí od 7 do 9 hod, ještě před započítím kontroly. Zpráva z Krajského ředitelství policie Západočeského kraje uvádí, že Ing. M. se 10.2.2009 zúčastnil celodenního školení v budově krajského ředitelství, ze zprávy však podle žalobkyně nevyplývá, kdy toto školení začínalo. Žalobkyně uvedla, že již od počátku správního řízení tvrdila, že odborně způsobilý školitel Ing. M. prováděl výuku ráno, ještě před svým odjezdem do budovy krajského ředitelství policie. Aby byly pochybnosti odstraněny, žádala zjištění doplňujících informací o přítomnosti Ing. M. dne 10.2.2009 v sídle školicího střediska a v sídle budovy krajské policejní správy. V reakci na tento návrh postupoval správní orgán v rozporu s § 3 a § 52 zákona č. 500/2004 Sb. a další dokazování neprováděl. Rozhodoval tak podle žalobkyně na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Žalobkyně se tedy nedomnívá, že by prvoinstanční správní orgán a následně i žalovaný postupovali v souladu s ust. § 52 zákona č. 500/2004 Sb. a v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a zjistili stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Podle žalobkyně je řízení, které napadenému rozhodnutí předcházelo, i samotné rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné.

Ve výjádření k žalobě žalovaný mimo jiné uvedl, že v dané věci bylo především postaveno najisto, že odborně způsobilá osoba, lektor Ing. K. M., dne 10.2.2009 výuku vůbec neprováděl, což jednoznačně vyplynulo z informace poskytnuté písemně dne 3.4.2009 vedoucím odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Západočeského kraje. Do protokolu o provedené kontrole bylo sice zapsáno, že lektor Ing. M. prováděl výuku od 7:00 do 9:00 hodin, nicméně žalovaný upozornil na to, že osoba pověřená provedením kontroly byla v tomto ohledu odkázána pouze na to, co vypoví kontrolovaný subjekt. Účelovost této výpovědi podle žalovaného je umocněna ještě dalším tvrzením zaznamenaným do protokolu, a to a to, že „lektor Ing. M. ještě přijede“. Tím podle žalovaného měla být zastřena skutečnost, že namísto lektora Ing. M. prováděl v den kontroly výuku pan J. M., který k tomu nebyl způsobilý podle zákona č. 247/2000 Sb. Ostatně podle žalovaného, tvrdil-

li právní zástupce žalobkyně po seznámení se se spisovou dokumentací, že lektor Ing. M. prováděl předmětného dne výuku od 7:00 do 9:00 hodin a pak odcestoval do Plzně kvůli celodennímu školení v budově krajského ředitelství policie, pak není jasné, proč by po jeho odjezdu setrvali účastníci školení ve školicím středisku provozovaném žalobkyní. Žalovaný uvedl, že školení prokazatelně probíhalo a výuku prováděl pan J. M., který nebyl osobou k tomu odborně způsobilou, což je v rozporu s ust. § 51 odst. 1 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb.

Navrhl žalobu zamítnout.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty a rozhodnutí: Protokol č. 2 Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství z výkonu státního dozoru-kontroly provozování školicího střediska na základě udělené akreditace číslo: 15/2008/PK; oznámení Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství o zahájení správního řízení ze dne 5.3.2009, vyjádření žalobkyně prostřednictvím jejího právního zástupce ze dne 23.3.2009 k předmětu zahájeného správního řízení; potvrzení o přítomnosti zaměstnance – informace ze dne 3.4.2009 č.j. KRPP-24085-1/ČJ-2009-0300DP vyhotovené Policií České republiky, Krajským ředitelstvím police Západočeského kraje; protokol Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství o seznámení se se spisovou dokumentací ze dne 11.5.2009; rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 13.5.2009 č.j.: DSH/5516/09, odvolání žalobkyně ze dne 28.5.2009; žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru provozu silničních vozidel ze dne 30.9.2010 č.j.: 87/2010-160-PPZŘ/3.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil věc takto:

V dané věci byla žalobkyní Krajským úřadem Plzeňského kraje, odborem dopravy a silničního hospodářství podle § 56 odst. 2 písm. b) a odst. 4 písm. a) zákona č. 247/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč za naplnění skutkové podstaty správního deliktu, který spočívá v tom, že na základě kontrolního zjištění ze dne 10.2.2009 dle protokolu č. 2 z výkonu státního dozoru-kontroly provozování školicího střediska č. 15/2008/PK žalobkyně jako provozovatelka školicího střediska v rozporu s ust. § 51 odst. 1 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb. neprováděla výuku a výcvik prostřednictvím odborně způsobilých osob, čímž se jako provozovatelka školicího střediska dopustila správního deliktu podle § 56 odst. 2 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb.

V odůvodnění správní orgán I. stupně zrekapituloval průběh správního řízení a po posouzení všech podkladů dospěl správní orgán I. stupně mimo jiné k závěru, že bylo prokázáno naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 56 odst. 2 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb. a to protokolem z výkonu státního dozoru a v řízení byl tento důkaz doplněn vyjádřením zaměstnavatele Ing. M. Z protokolu podle správního orgánu I. stupně vyplývá, že výuku v uvedený den prováděl J. M., který není odborně způsobilou osobou, resp. z protokolu vyplývá, že v době provádění výuky (v době provádění státního dozoru) lektor Ing. M. nebyl ve výukových prostorech přítomen. Podle správního orgánu I. stupně v řízení bylo prokázáno,

že lektor Ing. M. se dne 10.2.2009 výuky vůbec neúčastnil, když toto jednoznačně vyplývá z vyjádření plk. Mgr. V. T. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že Ing. M. byl předmětný den v zaměstnání (u Policie České republiky) a sám prohlásil, že lektorskou činnost ten den neprováděl. Podle správního orgánu věc, která byla v rámci výkonu státního dozoru zjištěna, byla následně v řízení bez pochybností prokázána. Účastník řízení se podle správního orgánu těžko může vyvinít odkazem na předloženou pracovní smlouvu, neboť ta je mu spíše v neprospěch, když je v ní uvedeno, že místem výkonu práce je Chotěšov, přičemž školení probíhalo ve Stodě.

Z protokolu č. 2 z výkonu státního dozoru-kontroly provozování školicího střediska na základě uvedené akreditace číslo: 15/2008/PK provedeného podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb. u žalobkyně dne 10.2.2009 v čase 10:00 – 10:30 hod. v místě kontroly Domažlická 91, Stod vyplývá, že byla prováděna kontrola výuky, kdy počet účastníků kursu byl 29, jména lektorů –uvedeno „M. J. – probírá z.č. 561, Ing. M. byl od 7.-9,00 hodin, ještě přijede, zákon č. 561 prostřednictvím PC, videoprojekce – z. 56/2001 Sb. atd“, zápis do třídní knihy TK není, je v PC, účast nezapsána, vybrány PPZŘ + ŘP, probíraná témata AETR, zákon č. 361. Kontrolou byly zjištěny tyto závady a to, že není lektor, není TK, nezapsána účast.“

V potvrzení o přítomnosti zaměstnance ze dne 3.4.2009 Policie České republiky, Krajského ředitelství Západočeského kraje se pak uvádí, že na základě sdělení přímého nadřízeného policisty Ing. K. M., policista Ing. K. M. dne 10.2.2009 neměl dovolenou, ale nacházel se v zaměstnání. Tento den se dále zúčastnil celodenního školení v budově Krajského ředitelství policie Západočeského kraje. Ing. M. byl vytěžen k dopisu Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství a tento sdělil, že skutečně v Autoškole M. prováděl lektorskou činnost, ale nikoliv dne 10.2.2009. Současně uvedl, že ke dni 30.3.2009 ukončil svoji činnost v uvedené autoškolě a o tomto písemně informoval paní M.

Městský soud v Praze nesdílí názor správního orgánu I. stupně potažmo žalovaného, že z výše uvedených dokumentů byl náležitě zjištěn skutečný stav věci a že je tedy nepochybné, že Ing. M. dne 10.2.2010 nebyl ve výukových prostorách přítomen a výuku v uvedený den prováděl pan J. M., který není podle správního orgánu jako lektor pro provádění výuky schválen v akreditaci k provozování školicího střediska.

Dle názoru městského soudu z předmětného protokolu, výše uvedeného, vyplývají pouze skutečnosti tam uvedené a to tedy, že dne 10.2.2009 v čase od 10:00 do 10:30 hodin pan J. M. probírá zákon č. 561, aniž by byl zákon, který měl být probírán, přesně specifikován (není zřejmé tedy co vlastně bylo probíráno), pan Ing. M. byl od 7.00 hod. do 9.00 hod. a ještě přijede. Z potvrzení o přítomnosti zaměstnance ze dne 3.4.2009 č.j. KRPP-24085-1/ČJ-2009-0300DP pak pouze vyplývá, že na základě sdělení přímého nadřízeného policisty Ing. K. M. je zřejmé, že policista dne 10.2.2009 neměl dovolenou, ale nacházel se v zaměstnání a zúčastnil se celodenního školení. Od kdy do kdy školení probíhalo, tato skutečnost není v předmětném potvrzení vůbec uvedena. Dle předmětného potvrzení měl pak Ing. M. sdělit, že ač skutečně v Autoškole M. prováděl lektorskou činnost, nikoliv dne 10.2.2009. Toto tvrzení třetí osoby pak ve spise není ničím jiným doloženo. Za podstatné dále pak městský soud považuje především tu skutečnost, že z obsahu správního spisu není zjištělné, z čeho správní orgány dovozují odbornou nezpůsobilost pana J. M., neboť správní spis žádný doklad v tomto smyslu neobsahuje. Jak v rozhodný den skutečně výuka probíhala a kým byla vedena, to ze správního spisu jednoznačně nevyplývá. Kontrola proběhla pouze v časovém rozmezí 10.00 hod. až 10.30 hod., kdy dle tvrzení žalobkyně výuka ani neprobíhala, neboť v té době

byla přestávka, nicméně s tímto argumentem žalobkyně se správní orgány nijak nevypořádaly a nepostavily najisto, zda v rozhodné době výuka skutečně proběhla či byla přestávka.

Vzhledem ke skutečnosti, že nebyl správními orgány náležitě zjištěn skutkový stav a vyžaduje tudíž zásadní doplnění, rozhodl Městský soud v Praze ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání zrušil. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 5.808,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. března 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová